

faa en Fornemmelse, som om vi lønede vore Embedsmænd saa daarligt, at vi kunde berygte det Allerværste. Han nævnedes saa nogle Exemp-ler hentede fra Preussen; men jeg tror, at naar man vil se efter, hvad det er for Embedsmænd, der have begaaet Svig i Preussen, er det ikke de lavest lønede; det er Embedsmænd i høiere Stilling-linger, fordi Kasserverpøster og andre saadanne Pøster ikke ere af de lavest lønede. Forøvrigt maa jeg sige, at man maa lønne Embedsstanden saa godt, og jeg havde nær sagt, saa flet, som man vil, saa kunne saadanne Tilfælde indtræde. Søv-rikt vil jeg erindre om, at man sidste Gang, Løn-ningsloven var for her i Thinget, hørte fra Mænd, om hvem man har Grund til at tro, at de vare godt inde i Sagerne, at der var intet Land, der lønede sine Embedsmænd saa godt som Dan-
mark, Norge undtagen; men der har man ingen Benfion. Uagtet jeg hørte dette, uden at det blev modsagt (Vil le: Det blev stærkt modsagt), vil jeg dog ikke lade det blive Rettefnor for mig her, fordi man absolut maa se noget hen til, hvorledes den øvrige Del af Folket, som Embeds-mændene leve iblandt, er stillet, og der kan det godt være, at f. Ex. i Preussen kan man lønne Embedsmændene daarligere, fordi vistnok en langt større Del af Befolkningen der lever under daar-ligere Vilkaar, end Tilfældet er her. Men ved Siden heraf tror jeg ikke, at man med nogenfom-
heltet Ret kan sige, at vor Embedsklasse er for-holdsvis daarlig lønnet. Naar den ærede Minister har henvist til Avancementsforhol-
dene, har jeg allerede udtalt, at dette, at en Mand først kan blive fast ansat i 38 eller 39 Aars Alderen, anser jeg for meget uheldigt. Men jeg kan, som jeg ser det her, ikke sijnne rettere — jeg har med Forsæt ikke omtalt det videre, fordi det hører under et Udvalgs Arbejde nærmere at undersøge disse Forhold —, end at det noget ligger i, at der er for Mange, der søge Embeder, fordi Embederne, uagtet Embedslønningerne ikke ere saa store som de Lønninger, der af og til kunne faas udenfor Embedsstanden, dog have den For-
del ved sig, at, saasnart de Paagjældende ere komne ind paa det første Trin af Embedsstigen, vedblive de succesfult at gaa fremad. Derfor tror jeg, at dette, at man har uheldige Avancements-
forhold, maa ske kan hidrøre fra andre Ting, end man i Dieblikket kan overse. Men, som sagt, jeg tvivler ikke om, at Ministeriet ved Fremlæggelsen af Forslaget har troet at gaa den Vej, som det ansaa for rigtig; men jeg er ogsaa vis paa, at

det høie Ministerium ikke finder det forunderligt, om vi ville komme med endogsaa en temmelig skarp Kritik deraf, fordi vi muligvis se paa det med andre Øine og tro, at hele Administrationen kunde simplificeres en hel Del. Det ærede Med-lem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille) gjorde opmærksom paa, at han havde udtalt sig imod den førnævnte Yttring af det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Jønger), og det min-der mig om en Yttring, jeg glemte før overfor det ærede Medlem, da han vilde sætte Embeds-mændene i Klasse med Andre og mente, at alle Andre ogsaa nu gjorde ganske andre Fordringer til Livet end før. Jeg vilde have sagt, at det mindede mig om en Sætning, han ogsaa brugte dengang og ved samme Leilighed, idet han sagde, at Industridrivende og Andre havde dog altid en Klasse — det var hans Udtryk; men dertil svarede det daværende Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds: „Ja, dersom der er Noget i Kassen“; men derved er Embedsmændene stillet heldigere end Andre, at han altid veed, hvad han har i Kas-
sen; det vide andre Statsborgere ikke, de ere al-
tid afhængige af en hel Del Tidsforhold. Nu kommer jeg tilbage til det andet Punkt. Det ærede Medlem protesterede ogsaa dengang overfor det oftere nævnte Medlem, da denne havde ment, at vore Embedsmænd vare forholdsvis godt løn-
nede, og han fik da det Svar: „Saa længe det ærede Medlem ikke bestemte kan paavise, at der er noget andet Land, der lønner sine Embedsmænd bedre end Danmark, fastholder jeg, hvad jeg har sagt. Jeg indrømmer, at der i større Stater er Embeder, som vi ikke have noget at stille i Klasse med, men det er noget Andet.“ Jeg har ikke ta-
get mig selv som Autoritet i dette Spørgsmaal, men bruger det nævnte Medlem, og jeg hørte ikke dengang, at det ærede Medlem sagde Noget imod, hvad dette Medlem udtalte.

Formanden (Krabbe): Det ærede Med-lem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Suel) har bedt om Ordet for 3die Gang. Med Thingets Samtykke (Ophold) skal jeg give det ærede Med-lem Ordet.

Suel: Jeg vilde blot gøre den ærede sidste Taler opmærksom paa, at han har misforstaaet mig, naar han troede, at jeg havde udtalt, at vi i Danmark lønede vore Embedsmænd for lavt; tvertimod har jeg sagt, at i Forhold til Lydsland lønede vi dem meget høit. De øvrige Udtalelser,